

ΑΡΕΝΔΙΧ Α

Γενικό σχήμα της Παγκόσμιας Φιλοσοφίας της Ιστορίας του Χέγκελ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ινδία, Κίνα κατά κάποιο τρόπο εκτός παγκόσμιας ιστορίας καθώς ο κοινωνικός σχηματισμός παραμένει απaráλλαχτος για αιώνες.

ΕΝΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ
(φαραώ, αυτοκράτορας, λάμα, κτλ)
Έλλειψη ατομική θέλησης αλλά και βούλησης. Νόμος και ηθική είναι εξωτερικά φαινόμενα (όπως η βροχή) που καθορίζονται από τον έναν ΕΛΕΥΘΕΡΟ.

ΠΕΡΣΙΑ

Διαφέρει γιατί μέσω του Ζωροαστρισμού πρωτο-εισάγεται μια έννοια της ισότητας. Γενική αξία είναι το ΦΩΣ το οποίο καλύπτει τους πάντες. Νόμος και ηθική είναι αποτέλεσμα μιας πνευματικής διεργασίας και όχι φυσικό φαινόμενο.

Αρχή, συνεπώς, της ανάπτυξης της συνείδησης της ελευθερίας.

Στην Μάχη της Σαλαμίνας συγκρούονται συμβολικά δύο κόσμοι, δύο μορφές/εκφράσεις της παγκόσμιας ιστορίας.

Πέρασμα σε μια νέα μορφή/περίοδο.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΜΕΡΙΚΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ
Ανάπτυξη της ατομικής ελευθερίας, αλλά περιορισμένη.

Η ελευθερία στην Αρχαία Ελλάδα απαιτεί την δουλεία.
Επίσης, αυτό που ορίζει την κοινωνικοποίηση και την σχέση ατόμου/κοινωνίας δεν είναι αποτέλεσμα του ορθού λόγου αλλά περισσότερο της παράδοσης.
Χρήση του Μαντείου των Δελφών για σημαντικές αποφάσεις υποδουκνεί την ανορθολογικότητα.

Μόνο ο Σωκράτης τοποθετεί στο επίκεντρο τον ορθό λόγο ενάντια στην παράδοση και την συνήθεια, και εξ'ού και θανατώνεται.

ΡΩΜΑΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΑΠΟΛΥΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
&
ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
(σαν αφηρημένη, πλέον, νομική έννοια)

Μοιάζει αυτή η περίοδος με πιασγύρισμα σε σχέση με τον Ελληνικό Κόσμο, αλλά δεν είναι έτσι απλά. Κάποια στοιχεία (ατομική ελευθερία) έχουν συνεχιστεί, ακόμα και εμπλουτιστεί. Παρόλα αυτά, η εμφάνιση του απολυταρχικού κράτους (για να διατηρηθεί η συνοχή μιας κοινωνίας πολύ μεγαλύτερης από την Αρχαία Ελλάδα) δημιουργεί ένταση.

Η ένταση αυτή οδηγεί στην γέννηση νέων φιλοσοφικών ρευμάτων (Στωικοί, Επίκουρος, Σκεπτικιστές) που αρνούνται να συμβιβάσουν την αντίληψη της ατομικής ελευθερίας (που έχουν) με την απόλυτη εξουσία του κράτους.

Απάντηση: άρνηση του εξωτερικού κόσμου, επιστροφή στα ενδότερα του υποκειμένου.

Αν αυτή είναι η αρνητική απάντηση στον Ρωμαϊκό κόσμο, η θετική έρχεται με τον **Χριστιανισμό**.

Πέρα από τον φυσικό κόσμο (και τις αντιφάσεις του) υπάρχει και το επέκεινα (μεταφυσικό).

Επίσης: ο θεός είναι άνθρωπος.
Διπλή κίνηση: Εισαγάγει την έννοια της ισότητας για όλους, αλλά καταργεί κιόλας δουλεία, προκατάληψη και βάζει την ηθική ως πνευματική αναζήτηση του θείου.

ΤΕΥΤΟΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ (Germanic)

Η εκκλησία καταστρέφει την θετική αναζήτηση του πνεύματος με την τυφλή υπακοή.
Υπάρχει όμως ακόμα ατομική ελευθερία (Λούθηρος)

Δεν φτάνει να ζει κανείς μια σωστή θρησκευτική ζωή, πρέπει να δημιουργεί και τις κατάλληλες συνθήκες για την ύπαρξη αυτής.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ
Κάθε άτομο κριτής
Σημαία: ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑ
(γαλλική επανάσταση)

ΟΡΘΟΣ ΛΟΓΟΣ
Επίκεντρο ο ίδιος ο άνθρωπος.
Η αποτυχία της γαλλικής επανάστασης (που έφερε τον Τρόμο) γίνεται επιτυχία στην Γερμανία (που υιοθετεί το πνεύμα της γαλλικής επανάστασης χωρίς τον Τρόμο-Ναπολέοντας)

ΑΡΑ
Εξέλιξη της συνείδησης της ελευθερίας:
Υποκειμενική ελευθερία (ατομική)
Αντικειμενική ελευθερία
Staat (ως Πολιτεία
και όχι ως Κράτος)
οργανωμένο με ορθολογικά κριτήρια.